

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ

16/01/2022

Άγαπητοί μου αδελφοί,

Ἡ σημερινή διδακτική εὐαγγελική περικοπή μέ τό θαῦμα τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν ἀνδρῶν, μᾶς διδάσκει πῶς ὁ Θεός συμπεριφέρεται στούς ἀνθρώπους καί πῶς οἱ ἄνθρωποι στόν Θεό.

Ἡ νόσος τῆς λέπρας εἶναι μεταδοτική καί οἱ νοσοῦντες πρέπει νά απομονώνονται ἀπό τούς ἄλλους ἀνθρώπους καί εἰδικά ἀπό τήν οἰκογένειά τους. Αὐτό μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι προσομοιάζει μέ τήν πανδημία τοῦ κορονοϊοῦ στήν ἐποχή μας. Οἱ ἀσθενεῖς καί τότε μέ τή λέπρα καί τώρα μέ τόν ἰό στεροῦνται οὐσιαστικά τό ἀπαραίτητο στοιχεῖο ζωῆς πού εἶναι ἡ κοινωνία μεταξύ των ἀνθρώπων. Ἀπομονωμένοι τούς τυλίγει ἡ μοναξιά καί ὅ,τι αὐτή ἐπιφέρει.

Ἐκεῖ πού ζοῦσαν σάν κανονικά μέλη μιᾶς κοινωνίας, ξαφνικά νιώθουν «ἐπικίνδυνοι» γιά τό κοινωνικό περιβάλλον καί τούς γύρω τους. Νιώθουν ζωντανοί νεκροί θά λέγαμε σέ μιᾶ κοινωνία ἀνθρωποφάγων. Ἡ νόσος καί τότε καί τώρα δέν κάνει διακρίσεις, καθῶς ἐπίσης καί τά ἀποτελέσματα πού αὐτή ἐπιφέρει. Ἡ γνώση ἢ ἡ παραπληροφόρηση σέ ὀρισμένες περιπτώσεις τούς ὀδηγεῖ νά σκέπτονται ὅτι ὀδηγοῦνται ἀργά ἀλλά σταθερά στόν θάνατο.

Ὁ Κύριός μας, ἀναγνωρίζοντας τήν σοβαρή κατάσταση τῶν ἀσθενῶν, ὅπως ἐπιβαλλόταν ἐκείνη τήν ἐποχή, ἀφοῦ τούς γιάτρεψε, τούς ἔστειλε στούς ἱερεῖς προκειμένου νά ἐπιβεβαιωθεῖ ἡ ἴασή τους. Οἱ ἱερεῖς τότε ἔδιναν τά ἀντίστοιχα πιστοποιητικά ἴασης πού δίνονται σήμερα. Μέ τήν ἀναγκαῖα πίστη, οἱ νοσοῦντες κατευθύνθηκαν ἐκεῖ πού τούς εἶπε ὁ Κύριος καί καθ' ὁδόν ἔγιναν καλά.

Γίνονται καλά ἀλλά ξεχνᾶνε τόν Κύριό τους καί τό καλό πού τούς ἔκανε. Τόν σέβονται καί τόν πιστεύουν στήν ἀνάγκη καί στήν δυσκολία καί τόν ξεχνᾶνε ὅταν τούς κάνει καλά. Ἐπιστρέφουν στά σπίτια τους καί λησμονοῦν τόν Θεό πού παρακαλοῦσαν γιά νά τούς κάνει καλά μέχρι πρίν ἀπό λίγο.

Τραγικό ἀλλά ἀληθινό, ἡ ἀσθένεια τούς κάνει ταπεινοῦς καί τούς φέρνει κοντά στήν ἀγάπη καί στήν πίστη στό δημιουργό τους καί ἡ ἴαση τούς μετατρέπει σέ ἀχάριστους ἀπέναντι στόν εὐεργέτη τους. Ἀπό τούς δέκα λεπρούς πού καθαρίστηκαν μόνο ἕνας ἐπέστρεψε νά πει εὐχαριστῶ στό σωτήρα του. Εὐλόγο τό παράπονο τοῦ Κυρίου: «οὐχί οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δέ ἕννεα ποῦ;».

Αὐτό ἀγαπητοί μου ἀδελφοί εἶναι τό παράπονο τοῦ Κυρίου μας καί σήμερα. Καθημερινά ἐμπλουτίζει τή ζωή μας μέ εὐεργεσίες καί δυστυχῶς ἐμεῖς ἴσως ξεχνᾶμε τήν ἀναγκαιότητα τῆς παρουσίας του στή ζωή μᾶς, νομίζοντας ὅτι εἴμαστε καλά. Ἀντί τοῦ μάννα, χολή καί ἀντί τοῦ νεροῦ,

ξύδι ὅπως εἶχαμε δεῖ νά τοῦ προσφέρεται καί πάνω στό Σταυρό. Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι νά ἀποφεύγουμε τήν ἀχαριστία καί ἡ εὐχαριστία πρὸς τό Θεό νά εἶναι ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς ζωῆς μας. Νά ποῦμε αὐτό πού ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖσιος «Ἄν τό Ἅγιος ὁ Θεός κοστίζει δέκα δραχμές, τό Δόξα σοί ὁ Θεός ἀξίζει χίλιες». Ἀμήν.

π. Κωνσταντῖνος Σιόντης